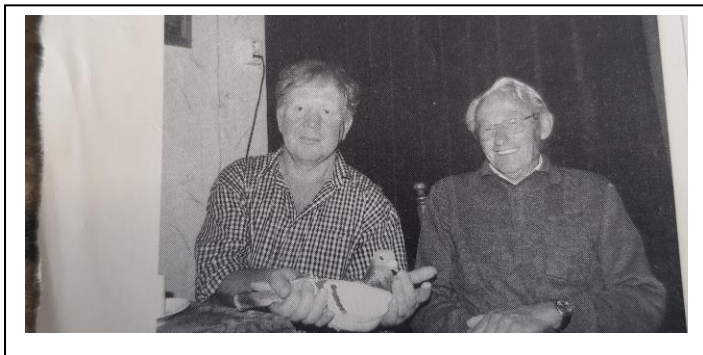

**Huub Moors (rechts) uit Roosteren weer Limburgs beste !
Voor de tweede keer als winnaar op het Limburgse Erepodium.
Eerst van St. Vincent en van Tarbes.**

We hebben dit seizoen al wat narigheid met het weer gehad. In het begin was het te koud en te nat en nu weet je niet waar je het moet zoeken van de hitte. Door die extreme hoge temperaturen is de vlucht voor de jonge duiven opgeschort naar woensdag 24 juli. De oude duiven op de vluchten Marseille en Tarbes die kregen het dus niet cadeau. Zo had de afdeling Limburg de populaire fond-klassieker Tarbes in het programma dat een wedvlucht is die steeds meer tot de verbeelding gaat spreken. De deelname aan deze vlucht was niet groot maar toch raakten 162 Limburgse liefhebbers in de ban van de vlucht en raakten ze stuk voor stuk in een droomwereld. Stel je voor dat het eens zou lukken om op dit Provinciale concours te winnen. Met deze stoute gedachten liepen ze rond. Helaas kan er maar ene de eerste zijn. Een belangrijke vraag op dit moment is, wat hebben de duiven op de Tarbes onderweg met dit warme weer meegemaakt? We zullen het niet weten. Maar dat ze het ook warm hebben gehad en dat ze dorstig zijn geweest dat is een ding wat zeker is. Op hun vliegroute die rond de 1000 kilometer bedraagt zijn de natuurelementen variabel. Dat de duiven op hun vlucht over Frankrijk en België dan ook door een smorende hitte zijn moeten gaan dat is wel zeker. En misschien hebben ze buiten dit nog andere tegenstand gehad. Bij het lossen was het goed weer en de temperatuur was aangenaam. Maar in de loop van de dag steeg het kwik in de thermometer tot boven de 30 graden en werd het gloeiend warm. Alles kwam voor pampus te liggen. Maar de duiven van Tarbus die hingen in de lucht en wilden naar huis. Het lukte niet op de dag van lossen maar toch kwamen ze kort bij hun doel. Op zaterdagochtend, in alle vroegte, begon iedereen zenuwachtig te worden. De liefhebbers die wisten uit ervaring dat het alle minuten kon gebeuren dat er duiven werden gemeld. Zo stond ook **Huub Moors** in Roosteren die ochtend met veel spanning zijn duiven op te wachten. Hij was mee met 6 duiven en als je hem vooraf gevraagd zou hebben welke kansen hij daarmee dacht te hebben dan zou je zijn antwoord niet voor mogelijk hebben gehouden. En dat was: “ Ik heb er 6 mee en qua hun conditie en mordant zijn al die 6 doffers in staat om prijs te vliegen. En iemand die dat zegt die moet een heel groot vertrouwen in zijn duiven hebben. En inderdaad, het vertrouwen dat Huub in zijn 6 doffers had werd niet beschaamd. Om 09.35.03 uur toen werd dit bewaarheid. Op genoemde tijd landde van uit de verte zijn tweejarige doffer,

de 2/8662042, op de plank die hij als eerst-getekende had ingezet. En dat werd door Huub met blijdschap en met de nodige spanning waargenomen. Hij had immers een reputatie hoog te houden omdat hij op St.Vincent en Bressols ook al als overwinnaar de boeken in ging. Met het arriveren van zijn blauwe doffer werd ook het begin gemaakt aan Tarbes. Een begin die voor de duiven zeer moeilijk was en moeilijk zou blijven. Want de 331 prijzen die bij het concours van de Afdeling Limburg in de pot zaten waren pas om 16.35 uur gewonnen wat betekende dat toen nog 662 duiven niet waren aangekomen. Alleen de allersterkste duiven met de mordant om niet op te geven en door te gaan tot het bittere einde, alleen die duiven maakten geschiedenis. En de winnaar Huub Moors werd de grootste held die voor altijd in het boek van de Afdeling Limburg geschreven zal staan. Is zijn blauwe doffer 2/8662042 een duif die gekweekt werd uit duiven die blauw bloed bezitten? Als die vraag aan Huub gesteld wordt dan zul je van hem horen dat de winnaar van Tarbes is gekweekt uit duiven die bij zijn vrienden bewezen hebben dat ze tot de beste duiven van Limburg en zelfs van het hele land behoren. Met nadruk legt hij de klemtoon op het woord 'vrienden'. Omdat hij daarmee wil zeggen dat de meesten van die vrienden z'n clubgenoten zijn. Waarom zou ik verder gaan om goeie fond-duiven te halen als ik die kan krijgen bij de mannen in mijn club? Ja, krijgen of zelfs voor 'n prikje! Die bewezen hebben dat ze duiven hebben die op het internationale vlak tot de besten behoren. Dan noemt hij op: Jos Martens - M. Cox - Th. Daalmans – Lei Martens – S & A Deckers -Smeets-Penris. Voor die allen werd het "Wilhelmus" gespeeld toen ze op het bovenste trapje van het Nationale podium stonden en voor enige zelfs op het International podium. Door deze liefhebbers heeft Stein in de duivensport grote bekendheid gekregen en de kwaliteit van hun duiven worden begeerd. En buiten deze zes liefhebbers noemt hij ook nog Jan Driessen uit Nieuwdorp en zijn dorpsgenoot Pi re Paulssen & Zoon. Dus in zijn stal zitten duiven die genoeg potentie en klasse hebben wat zich dit seizoen met twee Provinciale overwinningen bewezen heeft. Daar is geen speld tussen te krijgen. Nu heeft de 75 jarige Huub wel het een en ander gewonnen in zijn tijd als duivenmelker. Vanaf de schoolbanken zijn de duiven zijn hobby en in die sport is hij altijd een kei geweest. Zelfs toen hij van morgensvroeg tot avonds laat op de steiger stond met de metseltroffel in zijn hand. De aandacht en het verzorging van zijn duiven dat schoot er dan door tijdgebrek wel eens bij in. Maar ook daar vond hij een oplossing voor. Bij zijn schoonvader, Jan Paulissen, plaatste hij toen een duivenhok in de tuin en onder zijn regie werd van af daar onder de naam J. Paulissen & kl.dochter gespeeld. En onder de leiding van Huub werden toen vele seizoenen grote successen geboekt met menige overwinningen en kampioenschappen als gevolg.

Het hok **Jan Paulissen & kl.dochter** was toen een begrip en gevreesd bij de concurrenten in het SS-Maaskant. En met prestaties die ook een provinciale kleur hadden. zoals bijvoorbeeld het winnen van de NPO wedvlucht Bourges in het jaar 1995 en de NPO wedvlucht Chateauroux in 1999. Toen Huub de leeftijd had bereikt dat hij met pensioen kon gaan,

brak ook de tijd aan dat hij zich weer ten volle met zijn duiven ging bemoeien. Daar ging aan vooraf dat hij zijn mooi en riant gelegen landhuis in Urmond verkocht en zich weer een even zo mooi huis in Roosteren bouwde. Uiteraard ook met een duivenhok er bij. En was voordien zijn passie gericht op de vitesse en de halve fond-vluchten, zo ging toen zijn interesse uit naar het spel op de grote fond. Hij wist vooraf dat het zijn tijd nodig had om in die categorie mee te kunnen en om zich met de beste spelers te kunnen meten. Hij wist dus dat hij uit de aangeschafte

fond-duiven, en ook uit diens kinderen, moest gaan kweken. Tevens wist hij ook dat hij als beginneling op de grote fond een moeilijke weg had te gaan. Toen zijn clubgenoten met de gedachten rond liepen dat Moors de eerste seizoenen nog geen potten zou breken op de fond, stonden ze opeens met de mond vol tanden. In 2022 op de wedvlucht Cahors stonden ze van verbazing met de oren te klapperen toen hij de wedvlucht won. Dat was Huub zijn eerste fond-succes. En het jaar erna, in 2023, dwong hij iedereen bij LUZ op de knieën door Bordeaux te winnen. En nu in 2024, met twee Provinciale overwinningen zullen er weinig melkers zijn die zich in zo'n korte tijd wisten te onderscheiden op de grote fond. 'Wat goed is, komt snel.' die gevleugelde uitdrukking gaat helemaal op voor de man uit Roosteren.

Zo reeds is gezegd heeft Huub veel tijd om zijn duiven goed te verzorgen. Alle dagen krabt hij zijn hokken en morgens en in de namiddag worden alle drinkbakken van vers water voorzien. Hij is van mening dat de properheid op de hokken een goede remedie is om de duiven gezond te houden. Daarom doet hij aan medische begeleiding niet zo veel. Dat wil zeggen dat hij doet wat verplicht is en een geel kuur en iets voor de ontsmetting als de duiven van de reis terug komen dat zijn voor hem dingen die hij als heel gewoon beschouwd. Hij is wel van mening dat de duiven op geregelde tijden iets extra's moeten krijgen. Daar bedoelt hij mee dat ze met vitaminen en wat snoepzaad wel op z'n tijd verwend mogen worden. Hij is er dan ook stellig van overtuigd dat gezonde duiven, met een eenvoudige verzorging, hun mannetje wel kunnen staan. Het is zijn eigen ervaring! Omdat in de duivensport steeds weer iets nieuws op de markt komt qua medische begeleiding, staat hij open voor die artikelen maar hij gelooft er niet in dat er een middel bestaat, of nog zal komen, die van een gewone duif een crack kan maken.

Tot hier zowat het verhaal van Huub Moors in de Hoekstraat 19 te Roosteren die het met zijn middelgrote grote kolonie klaarspeelde om in dit seizoen van 2024 Provinciaal St.Vincent en Tarbes te winnen. Dat is buitengewoon. Proficiat!

Pie Schepers.